

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

.....

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

- * Rådets direktiv 92/77/EØF af 19. oktober 1992 om tilføjelse til det fælles merværdiafgiftssystem og om ændring af direktiv 77/388/EØF (indbyrdes tilnærmelse af momssatserne) 1
 - * Rådets direktiv 92/78/EØF af 19. oktober 1992 om ændring af direktiv 72/464/EØF og 79/32/EØF om forbrugsbeskatning af forarbejdet tobak bortset fra omsætningsafgift 5
 - * Rådets direktiv 92/79/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af cigaretafgifterne 8
 - * Rådets direktiv 92/80/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af afgifterne på andre former for forarbejdet tobak end cigaretter 10
 - * Rådets direktiv 92/81/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier 12
- 92/510/EØF :
- * Rådets beslutning af 19. oktober 1992 om bemyndigelse af medlemsstaterne til fortsat at anvende de eksisterende punktafgiftsnedsettelse eller -fritagelser, der gælder for visse typer mineralolie, når disse anvendes til særlige formål, i overensstemmelse med procedurerne i artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF 16

Indhold (fortsat)

- * Rådets direktiv 92/82/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for mineralolier 19
- * Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer 21
- * Aftale mellem Det Forenede Kongerige og Kongeriget Spanien samt erklæring fremsat i den forbindelse 28
- * Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer 29

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV 92/77/EØF

af 19. oktober 1992

om tilføjelse til det fælles merværdiafgiftssystem og om ændring af direktiv 77/388/EØF (indbyrdes tilnærmelse af momssatserne)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 99,

Artikel 1

I direktiv 77/388/EØF foretages følgende ændringer:

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

1) artikel 12, stk. 3, affattes således:

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

3. a) Fra den 1. januar 1993 anvender medlemsstaterne en normalsats, som indtil den 31. december 1996 ikke må være mindre end 15 %.

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

På grundlag af rapporten om, hvorledes overgangsordningen fungerer, og forslag til den endelige ordning, som Kommissionen skal forelægge i henhold til artikel 28, træffer Rådet inden den 31. december 1995 med enstemighed afgørelse om størrelsen af den minimumssats for normalsatsen, der skal anvendes efter den 31. december 1996.

ud fra følgende betragtninger:

Gennemførelsen af det indre marked, der er et af Fællesskabets grundlæggende mål, gør det nødvendigt som et første skridt at afskaffe den fiskale kontrol ved grænserne;

Medlemsstaterne kan ligeledes anvende en eller to reducerede satser. De reducerede satser må ikke være mindre end 5 % og må kun anvendes på levering af de kategorier af goder og tjenesteydelser, som er anført i bilag H.

for at undgå konkurrencefordrejninger som følge af afskaffelsen af momskontrollen må der ikke blot være et ensartet beregningsgrundlag for momsen, men også et antal afgiftssatser og afgiftsniveauer, der er tilstrækkelig ens medlemsstaterne imellem; følgelig bør direktiv 71/388/EØF ⁽⁴⁾ ændres;

- b) Medlemsstaterne kan anvende en reduceret sats på levering af naturgas og elektricitet, forudsat at det ikke indebærer nogen risiko for konkurrencefordrejning. En medlemsstat, der agter at anvende en sådan sats, skal først underrette Kommissionen herom. Kommissionen afgør, om der er risiko for konkurrencefordrejning. Har Kommissionen ikke truffet afgørelse inden tre måneder efter modtagelsen af underretningen, formodes der ikke at være nogen risiko for konkurrencefordrejning.

i overgangsperioden bør det være muligt at gøre visse undtagelser med hensyn til afgiftssatsernes antal og størrelse —

- c) Reglerne vedrørende satserne for kunstværker, antikviteter og samlereprojekter fastsættes i direk-

⁽¹⁾ EFT nr. C 176 af 17. 7. 1990, s. 8.

⁽²⁾ EFT nr. C 324 af 24. 12. 1990, s. 104.

⁽³⁾ EFT nr. C 332 af 31. 12. 1990, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/680/EØF (EFT nr. L 376 af 31. 12. 1991, s. 1).

tivet om den særlige ordning for brugte genstande, kunstværker, antikviteter og samlerobjekter. Rådet vedtager dette direktiv inden den 31. december 1992.

- d) Reglerne vedrørende beskatning af andre landbrugsprodukter end dem, der falder ind under kategori 1 i bilag H, vedtages enstemmigt af Rådet inden den 31. december 1994 på forslag af Kommissionen.

Indtil den 31. december 1994 kan de medlemsstater, der for øjeblikket anvender en reduceret sats, fortsat gøre dette; de medlemsstater, der for øjeblikket anvender en normalsats, må ikke anvende en reduceret sats. Dette vil muliggøre en udsættelse på to år af anvendelsen af normalsatsen.

- e) Reglerne vedrørende ordningen og satserne for guld fastsættes i direktivet om den særlige ordning for guld. Kommissionen fremsætter forslag herom så betids, at det kan vedtages af Rådet med enstemmighed inden den 31. december 1992.

Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til at bekæmpe svig på dette område fra den 1. januar 1993. Disse foranstaltninger kan omfatte indførelse af en ordning med momsbetaling for leveringer af guld mellem afgiftspligtige personer i samme medlemsstat, hvorefter køber erlægger afgiften på sælgers vegne og samtidig har ret til at fradrage dette afgiftsbeløb som indgående afgift.

2) i artikel 12, stk. 4, udgår første punktum

3) i artikel 12, stk. 4, indsættes følgende afsnit:

»På grundlag af en rapport fra Kommissionen tager Rådet hvert andet år, første gang i 1994, de reducerede satsers anvendelsesområde op til revision. Rådet kan med enstemmighed på forslag af Kommissionen beslutte at ændre listen over goder og tjenesteydelser i bilag H.«

4) artikel 28, stk. 2, affattes således:

»2. Uanset artikel 12, stk. 3, gælder følgende bestemmelser i den overgangsperiode, der er omhandlet i artikel 28.

- a) De fritagelser med tilbagebetaling af den i det tidligere omsætningsled erlagte afgift og de reducerede satser, der er lavere end den i artikel 12, stk. 3, fastsatte minimumssats for de reducerede satser, som var i kraft pr. 1. januar 1991, og som er i overens-

stemmelse med Fællesskabets forskrifter og opfylder betingelserne i artikel 17, sidste led, i andet direktiv af 11. april 1967, kan opretholdes.

Medlemsstaterne træffer foranstaltninger, som gør det muligt at sikre, at der kan foretages beregning af egne indtægter i forbindelse med disse transaktioner.

Såfremt dette stykkes bestemmelser skaber konkurrencefordrejning for Irland for så vidt angår levering af energiprodukter til opvarmning og belysning, kan denne medlemsstat efter udtrykkelig anmodning af Kommissionen få tilladelse til at anvende en reduceret sats på sådanne leveringer i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3. I så fald indgiver Irland sin anmodning til Kommissionen tillige med alle nødvendige oplysninger. Har Kommissionen ikke truffet en afgørelse inden tre måneder efter modtagelsen af anmodningen, anses Irland for at have tilladelse til at anvende de foreslåede reducerede satser.

- b) Medlemsstater, der pr. 1. januar 1991 i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne anvendte fritagelser med tilbagebetaling af den i det tidligere omsætningsled erlagte afgift eller reducerede satser, der var lavere end den i artikel 12, stk. 3, fastsatte minimumssats for de reducerede satser, på andre goder og tjenesteydelser end dem, der er anført i bilag H, kan anvende den reducerede sats eller en af de to reducerede satser, som er omhandlet i artikel 12, stk. 3, på levering af sådanne goder og tjenesteydelser.

- c) Medlemsstater, som efter artikel 12, stk. 3, vil skulle forhøje den normalsats, de anvendte pr. 1. januar 1991, med mere end 2 %, kan for leveringer af de i bilag H anførte kategorier af goder og tjenesteydelser anvende en reduceret sats, som er lavere end det i artikel 12, stk. 3, fastsatte minimum for den reducerede sats. Endvidere kan disse medlemsstater anvende en sådan sats på tjenester inden for restaurationsbranchen, børnebeklædning og børnefodtøj samt inden for boligsektoren. Medlemsstaterne kan ikke indføre fritagelser med tilbagebetaling af den i det tidligere omsætningsled erlagte afgift på grundlag af dette stykke.

- d) Medlemsstater, som pr. 1. januar 1991 anvendte en reduceret sats på tjenester inden for restaurationsbranchen, børnebeklædning og børnefodtøj eller inden for boligsektoren, kan fortsat anvende en sådan sats på levering af disse goder og tjenesteydelser.

- e) Medlemsstater, som pr. 1. januar 1991 anvendte en reduceret sats på leveringer af andre goder og tjene-

steydelser end de i bilag H anførte, kan anvende den reducerede sats eller en af de to reducerede satser, som er omhandlet i artikel 12, stk. 3, på sådanne leveringer, forudsat at satsen ikke er lavere end 12 %.

- f) Den Helleniske Republik kan anvende momssatser, der er indtil 30 % lavere end de tilsvarende satser, der anvendes på det græske fastland, i departementerne Lesbos, Chios, Samos, Dodekaneserne og Kykladerne samt på følgende øer i Det Ægæiske Hav: Thassos, De Nordlige Sporader, Samothrake og Skyros.
- g) På grundlag af en rapport fra Kommissionen tager Rådet inden den 31. december 1994 bestemmelserne i litra a) til f) op til fornyet behandling med særligt henblik på det indre markeds rette funktion. Såfremt der konstateres væsentlige konkurrencefordrejninger, vedtager Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen, passende foranstaltninger.*
- 5) det i bilaget til dette direktiv indeholdte bilag H knyttes til disse bestemmelser.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme

dette direktiv senest den 31. december 1992. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksterne til alle de nationale retsforskrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 19. oktober 1992.

På Rådets vegne

J. COPE

Formand

BILAG

BILAG H

LISTE OVER LEVERINGER AF GODER OG TJENESTEYDELSER, SOM KAN BELÆGGES MED REDUCEREDE MOMSSATSER

Ved transponering af nedenstående kategorier til national ret, kan medlemsstaterne, hvor det drejer sig om produkter, anvende Den Kombinerede Nomenklatur til at fastsætte, hvad den pågældende kategori præcist dækker.

Kategori	Beskrivelse
1	Levnedsmidler og foder (herunder drikkevarer bortset fra alkoholholdige drikkevarer); levende dyr, frø, planter og ingredienser, der normalt er bestemt til anvendelse ved tilberedning af levnedsmidler eller foder; produkter, der normalt er bestemt til at anvendes som supplement til eller i stedet for levnedsmidler og foder.
2	Vandforsyning.
3	Farmaceutiske produkter, som normalt anvendes til sundhedspleje, sygdomsforebyggelse og medicinsk og veterinærmedicinsk behandling, herunder svangerskabsforebyggende produkter og hygiejnebeskyttelsesmidler til kvinder.
4	Medicinsk udstyr, hjælpemidler og andre apparater, der normalt anvendes til at mindske eller behandle handicaps, udelukkende til handicappedes personlige brug, herunder også reparation af sådanne goder, samt børnesæder til biler.
5	Befordring af personer og disses bagage.
6	Levering af bøger, herunder udlån på biblioteker (herunder brochurer, foldere og lignende tryksager, billedbøger, tegne- eller malebøger til børn, trykt eller håndskreven musik, geografiske og hydrografiske kort eller tilsvarende), aviser og tidsskrifter, bortset fra materiale, der udelukkende eller hovedsagelig er reklame.
7	Entré til forestillinger, teatre, cirkus, messer, forlystelsesparker, koncerter, museer, zoologiske haver, biografer, udstillinger og lignende kulturelle begivenheder og etableringer. Radio- og tv-modtagelse.
8	Tjenester ydet af eller honorarer til forfattere, komponister og udøvende kunstnere.
9	Levering, opførelse, reovering og ombygning af boliger som led i en socialpolitik.
10	Levering af goder og tjenesteydelser, der normalt er bestemt til anvendelse i landbrugsproduktionen, bortset fra kapitalgoder såsom maskiner og bygninger.
11	Ophold på hoteller og lignende etableringer, herunder ferieophold og udlejning af pladser på campingpladser og pladser til beboelsesvogne.
12	Entré til sportsbegivenheder.
13	Adgang til brug af sportsfaciliteter.
14	Levering af goder og tjenesteydelser fra velgørende organisationer, der af medlemsstaterne er anerkendt som sådanne, og som arbejder med sigte på velfærd og social sikring, medmindre disse leveringer er fritaget i henhold til artikel 13.
15	Begravelsesvirksomhed og ligbrænding samt levering af goder i forbindelse hermed.
16	Lægebehandling, tandlægebehandling og termoterapi, medmindre disse tjenesteydelser er fritaget i henhold til artikel 13.
17	Tjenesteydelser i forbindelse med renholdelse af gader og renovation samt behandling af affald, som ikke ydes af organer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 5.

RÅDETS DIREKTIV 92/78/EØF

af 19. oktober 1992

om ændring af direktiv 72/464/EØF og 79/32/EØF om forbrugsbeskatning af forarbejdet tobak bortset fra omsætningsafgift

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 99,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Direktiv 72/464/EØF ⁽⁴⁾ indeholder almindelige bestemmelser om punktafgifter på forarbejdet tobak samt særlige bestemmelser om punktafgiftsstrukturen for cigaretter;i direktiv 79/32/EØF ⁽⁵⁾ er der fastsat definitioner på de forskellige kategorier af forarbejdet tobak;

definitionen af forarbejdet tobak bør ikke længere omfatte snustobak og skråtobak;

der bør i artikel 3, stk. 1, i direktiv 72/464/EØF og i artikel 1, stk. 1, i direktiv 79/32/EØF indføres en skelnen mellem finskåren tobak til rulning af cigaretter og anden røgtobak;

i artikel 4, stk. 1, og artikel 6, stk. 2, i direktiv 72/464/EØF må begrebet indførsel og angivelse til frit forbrug ændres i forbindelse med afskaffelsen af de fiskale grænser;

i artikel 5, stk. 1, i direktiv 72/464/EØF skal begrebet fabrikant præciseres som den fysiske eller juridiske person, der reelt fremstiller tobaksvarerne og fastsætter den maksimale detailsalgspris for de enkelte medlemsstater, hvori de pågældende produkter skal overgå til frit forbrug;

de fleste medlemsstater afgiftsfritager eller tilbagebetaler punktafgifter for visse former for forarbejdet tobak, afhængig af deres anvendelse; fritagelserne eller tilbagebetalingerne i forbindelse med særlige anvendelser bør fastsættes i dette direktiv;

definitionerne af tobaksvarer er udtømmende, og derfor bør henvisningen til position 24.02 E i Den Fælles Toldtarif udgå i artikel 2, stk. 3 og 4, i direktiv 79/32/EØF;

tobaksruller, der kan ryges, som de er efter en simpel, manuel behandling, bør også betragtes som cigaretter, således at disse varer beskattes ens;

Tyskland bør have tilladelse til i perioden indtil den 31. december 1998 at punktafgiftsbeskatte sådanne tobaksruller med mindst samme sats eller beløb som finskåren tobak til rulning af cigaretter;

artikel 5 og 6, artikel 7, stk. 3, og artikel 8 i direktiv 79/32/EØF er ikke længere relevante og bør derfor udgå —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 72/464/EØF foretages følgende ændringer:

- 1) artikel 2 udgår
- 2) artikel 3 ændres således:
 - a) stk. 1, litra c), affattes således:
 - c) røgtobak:
 - finskåren tobak til rulning af cigaretter
 - anden røgtobak
 - b) litra d) og e) udgår
- 3) i artikel 4, stk. 1, indsættes »cigaretter fremstillet inden for Fællesskabet og cigaretter indført fra tredjelande« i stedet for »indenlandske og indførte cigaretter«
- 4) artikel 5, stk. 1, affattes således:
 - 1. De i Fællesskabet etablerede fabrikanter eller eventuelt deres repræsentanter eller befuldmægtigede i Fællesskabet samt importører fra tredjelande fastsætter frit de maksimale detailsalgspriser for hver enkelt af deres varer og for hver enkelt af de medlemsstater,

⁽¹⁾ EFT nr. C 322 af 21. 12. 1990, s. 16.⁽²⁾ EFT nr. C 94 af 13. 9. 1992, s. 33.⁽³⁾ EFT nr. C 69 af 18. 3. 1991, s. 25.⁽⁴⁾ EFT nr. L 303 af 31. 12. 1972, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 86/246/EØF (EFT nr. L 164 af 20. 6. 1986, s. 26).⁽⁵⁾ EFT nr. L 10 af 16. 1. 1979, s. 8. Direktivet er ændret ved direktiv 80/369/EØF (EFT nr. L 90 af 3. 4. 1980, s. 42) og ved Akten vedrørende Spaniens og Portugals Tiltrædelse.

hvor de skal overgå til frit forbrug. Denne bestemmelse kan dog ikke være til hinder for anvendelsen af nationale lovgivninger om kontrol med prisniveauet eller overholdelse af fastsatte priser, såfremt de er forenelige med fællesskabsforskrifterne. Som fabrikant betragtes enhver fysisk eller juridisk person, der forarbejder tobak til tobaksvarer med henblik på detailsalg.

5) i artikel 6, stk. 2, udgår »nationale«

6) følgende artikel indsættes :

»Artikel 6a

Forarbejdet tobak kan fritages for punktafgift, eller den allerede erlagte punktafgift kan tilbagebetales :

- a) når den anvendes denatureret til industriel brug eller gartneribrug
- b) når den destrueres under administrativt tilsyn
- c) når den udelukkende anvendes til videnskabelige forsøg samt til forsøg, der vedrører varernes kvalitet
- d) når den genanvendes af producenten.

Medlemsstaterne bestemmer de vilkår og formaliteter, som ovennævnte fritagelser og tilbagebetalinger er underlagt.

7) artikel 10b, stk. 5, affattes således :

»5. Medlemsstaterne kan på cigaretter og finskåren tobak til rulning af cigaretter opkræve en minimumspunktafgift, såfremt den ikke bevirker, at det samlede afgiftsbeløb bliver højere end 90 % af det samlede afgiftsbeløb på henholdsvis cigaretter i den mest efterspurgte prisklasse og finskåren tobak til rulning af cigaretter i den mest efterspurgte prisklasse.«

8) artikel 12, stk. 1, affattes således :

»Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. juli 1973. De underretter straks Kommissionen herom.«

Artikel 2

I direktiv 79/32/EØF foretages følgende ændringer :

1) artikel 1 ændres således :

a) stk. 1, litra c), affattes således :

»c) røgtobak :

— finskåren tobak til rulning af cigaretter

— anden røgtobak.«

b) litra d) og e) udgår

2) artikel 2 ændres således :

a) i stk. 3 udgår »henhørende under position 24.02 E i Den Fælles Toldtarif«

b) i stk. 4 udgår »henhørende under position 24.02 E i Den Fælles Toldtarif«

3) artikel 3, stk. 1, affattes således :

»1. Som cigaretter betragtes

a) tobaksruller, der kan ryges, som de er, og som ikke er cigarer eller cigarillos i henhold til artikel 2

b) tobaksruller, der ved en simpel, ikke-industriel behandling skydes ind i cigaretpapirhylstre

c) tobaksruller, der ved en simpel, ikke-industriel behandling omvikles med cigaretpapirblade.

Forbundsrepublikken Tyskland har tilladelse til i perioden indtil den 31. december 1998 at punktafgiftsbeskatte de i litra b) nævnte tobaksruller med mindst samme sats eller beløb som finskåren røgtobak til rulning af cigaretter.«

4) følgende artikel indsættes :

»Artikel 4a

Som finskåren tobak til rulning af cigaretter betragtes røgtobak som defineret i artikel 4, hvis mere end 25 vægtprocent af tobakspartiklerne har en snitbredde på mindre end 1 millimeter. De medlemsstater, som pr. 1. januar 1993 ikke anvender denne snitbredde på 1 millimeter, efterkommer denne bestemmelse senest den 31. december 1997.

Desuden kan medlemsstaterne som finskåren tobak til rulning af cigaretter betragte røgtobak, hvis mere end 25 vægtprocent af tobakspartiklerne har en snitbredde på over 1 millimeter, og hvis den er solgt eller bestemt til at blive solgt til rulning af cigaretter.«

5) artikel 5 og 6, artikel 7, stk. 3, og artikel 8 udgår

6) artikel 9 ændres således:

- a) i stk. 1 udgår tallet »1«
- b) stk. 2 og 3 udgår.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1992. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen

ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksterne til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 19. oktober 1992.

På Rådets vegne

J. COPE

Formand

RÅDETS DIREKTIV 92/79/EØF
af 19. oktober 1992
om indbyrdes tilnærmelse af cigaretafgifterne

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 99,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Direktiv 72/464/EØF ⁽⁴⁾ indeholder almindelige bestem-
melser om punktafgifter på forarbejdet tobak samt særlige
bestemmelser om punktafgiftsstrukturen for cigaretter;

i direktiv 79/32/EØF ⁽⁵⁾ er der fastsat definitioner på de
forskellige kategorier af forarbejdet tobak;

med henblik på gennemførelsen af det indre marked den
1. januar 1993 er det nødvendigt at fastsætte en samlet
minimumspunktafgift for cigaretter;

det er nødvendigt, at Kongeriget Spanien får en over-
gangsperiode på to år til at nå op på den samlede mini-
mumpunktafgift;

Den Portugisiske Republik bør eventuelt kunne anvende
en reduceret sats for cigaretter, der fremstilles af småpro-
ducenter, og som forbruges i de mest afsidesliggende
regioner Azorerne og Madeira;

der bør indføres en fremgangsmåde, hvorefter der, for så
vidt angår den samlede incidens samt punktafgiftsstruk-
turen for cigaretter, hvert andet år kan foretages de tilpas-
ninger, som er påkrævet, for at det indre marked kan
fungere tilfredsstillende, og af hensyn til Traktatens
bredere målsætning —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne anvender senest den 1. januar 1993
minimumsforbrugsafgifter på cigaretter efter reglerne i
dette direktiv.

⁽¹⁾ EFT nr. C 12 af 18. 1. 1990, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. C 94 af 13. 4. 1992, s. 35.

⁽³⁾ EFT nr. C 225 af 10. 9. 1990, s. 56.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 303 af 31. 12. 1972, s. 1. Direktivet er senest ændret
ved direktiv 92/78/EØF (jf. s. 5 i denne Tidende).

⁽⁵⁾ EFT nr. L 10 af 16. 1. 1979, s. 8.

2. Stk. 1 finder anvendelse på de afgifter, som i
henhold til direktiv 72/464/EØF opkræves på cigaretter,
og som omfatter

- a) en specifik punktafgift pr. vareenhed
- b) en proportional punktafgift beregnet på grundlag af
den maksimale detailsalgspris
- c) en moms beregnet på grundlag af detailsalgsprisen.

Artikel 2

Den enkelte medlemsstat anvender senest fra den
1. januar 1993 en samlet minimumspunktafgift (specifik
punktafgift + værdipunktafgift uden moms), hvis inci-
dens fastsættes til 57 % af detailsalgsprisen (inkl. alle
afgifter) for cigaretter i den mest efterspurgte prisklasse.

Fra den 1. januar 1993 fastsættes den samlede mini-
mumpunktafgift på cigaretter på grundlag af cigaretter i
den mest efterspurgte prisklasse ifølge de oplysninger, der
foreligger den 1. januar hvert år.

Artikel 3

1. Kongeriget Spanien har en overgangsperiode på to
år fra den 1. januar 1993 til at nå op på den samlede
minimumspunktafgift, der er fastsat i artikel 2.

2. Den Portugisiske Republik kan anvende en redu-
ceret sats, der er indtil 50 % lavere end den i artikel 2
fastsatte, for så vidt angår cigaretter, der forbruges i de
mest afsidesliggende regioner Azorerne og Madeira, og
som fremstilles af småproducenter, hvis respektive årspro-
duktion ikke overstiger 500 tons.

Artikel 4

Hvert andet år, første gang senest den 31. december 1994,
gennemgår Rådet på grundlag af en rapport samt even-
tuelt forslag fra Kommissionen den samlede minimums-
punktafgift, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, samt
punktafgiftsstrukturen, således som den er fastlagt i
artikel 10b i direktiv 72/464/EØF, og træffer efter høring
af Europa-Parlamentet med enstemmighed de fornødne
foranstaltninger. I Kommissionens rapport og Rådets
overvejelser skal indgå hensynet til, at det indre marked
fungere tilfredsstillende, og Traktatens bredere målsæt-
ning.

Artikel 5

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1992. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 19. oktober 1992.

På Rådets vegne

J. COPE

Formand

RÅDETS DIREKTIV 92/80/EØF

af 19. oktober 1992

om indbyrdes tilnærmelse af afgifterne på andre former for forarbejdet tobak
end cigaretterRÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 99,under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger :

Afsnit I i direktiv 72/464/EØF ⁽⁴⁾ indeholder almindelige
bestemmelser om punktafgifter på alle former for forar-
bejdet tobak ; i direktivets afsnit II er der allerede fastsat
særlige bestemmelser vedrørende cigaretter ; for de øvrige
former for forarbejdet tobak er der derimod endnu ikke
fastsat særlige bestemmelser ;

i direktiv 79/32/EØF ⁽⁵⁾ er der fastsat definitioner på de
forskellige kategorier af forarbejdet tobak ;

med henblik på gennemførelsen af det indre marked den
1. januar 1993 er det nødvendigt at fastsætte minimums-
punktafgift for andre former for forarbejdet tobak end
cigaretter ;

der bør gælde en ensartet afgiftsincidens for alle varer, der
tilhører samme kategori forarbejdet tobak ;

med henblik på at gennemføre det indre marked er det
mest hensigtsmæssigt at fastsætte en samlet minimums-
punktafgift udtrykt som procentsats eller i beløb pr. kg
eller pr. antal stk. ;

Den Italienske Republik og Kongeriget Spanien bør for
tobaksruller af ren naturtobak, bortset fra cigaretter, i
perioden indtil den 31. december 1998 kunne anvende en
eventuel reduceret afgiftssats for cigarer og cigarillos ;

der bør indføres en fremgangsmåde, hvorefter de i dette
direktiv fastsatte satser eller beløb regelmæssigt kan tages

op til revision på grundlag af en rapport fra Kommissio-
nen, hvori der tages hensyn til alle relevante faktorer ;

der bør indføres en ordning for omregning til national
valuta af de enkelte beløb udtrykt i ecu —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV :

Artikel 1

Følgende kategorier af forarbejdet tobak, der er fremstillet
inden for Fællesskabet, eller som er indført fra tredje-
lande, underkastes i hver medlemsstat en minimums-
punktafgift, der er fastsat i artikel 3 :

- a) cigarer og cigarillos
- b) finskåren tobak til rulning af cigaretter
- c) anden røgtobak.

Artikel 2

Med henblik på anvendelsen af dette direktiv defineres de
i artikel 1 omhandlede varer i henhold til henholdsvis
artikel 2, 4 og 4a i direktiv 79/32/EØF.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne anvender senest fra den 1. januar
1993 en punktafgift, der kan være

- en værdipunktafgift, beregnet på grundlag af de
maksimale detailsalgspriser for hver vare, der frit er
fastsat af de i Fællesskabet etablerede fabrikanter og
importører fra tredjelande i overensstemmelse med
artikel 5 i direktiv 72/464/EØF, eller
- specifik, beregnet efter mængde, eller
- blandet (værdipunktafgift + specifik punktafgift),
forudsat at den samlede punktafgift, udtrykt som
procentsats eller i beløb pr. kg eller pr. antal stk.,
mindst er lig med minimumssatserne eller mini-
mumsbeløbene, der er fastsat således :
 - for cigarer og cigarillos : 5 % af detailsalgsprisen,
inkl. alle afgifter, eller 7 ECU pr. 1 000 stk. eller
pr. kg
 - for finskåren røgtobak til rulning af cigaretter :
30 % af detailsalgsprisen, inkl. alle afgifter, eller
20 ECU pr. kg
 - for anden røgtobak : 20 % af detailsalgsprisen,
inkl. alle afgifter, eller 15 ECU pr. kg.

⁽¹⁾ EFT nr. C 12 af 18. 1. 1990, s. 8.

⁽²⁾ EFT nr. C 94 af 13. 1. 1992, s. 38.

⁽³⁾ EFT nr. C 225 af 10. 9. 1990, s. 56.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 303 af 31. 12. 1972, s. 1. Direktivet er senest ændret
ved direktiv 92/78/EØF (jf. s. 5 i denne Tidende).

⁽⁵⁾ EFT nr. L 10 af 16. 1. 1979, s. 8.

2. De i stk. 1 omhandlede satser eller beløb gælder for alle varer, der tilhører samme kategori forarbejdet tobak, og der foretages ikke inden for den enkelte kategori nogen sondring på grundlag af varernes kvalitet, frembydning, oprindelse eller fremstillingsmaterialer eller på grundlag af virksomhedernes art alle andre kriterier.

3. Den Italienske Republik og Kongeriget Spanien kan for tobaksruller af ren naturtobak, bortset fra cigaretter, i perioden indtil den 31. december 1998 anvende en sats eller et beløb, der ligger indtil 50 % under den normale nationale punktafgiftssats for cigarer og cigarillos, og som kan ligge under den minimumssats, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 4

Hvert andet år, første gang senest den 31. december 1994, gennemgår Rådet på grundlag af en rapport samt eventuelt forslag fra Kommissionen de i dette direktiv fastsatte punktafgiftssatser og træffer efter høring af Europa-Parlamentet med enstemmighed de fornødne foranstaltninger. I Kommissionens rapport og Rådets overvejelser skal indgå hensynet til, at det indre marked fungerer efter sin hensigt, punktafgiftssatsernes realværdi og Traktatens bredere målsætning.

Artikel 5

1. Den ecuværdi i national valuta, der skal gælde for de enkelte punktafgifter, fastsættes én gang om året. De kurser, der skal anvendes, er dem, der gælder den første arbejdsdag i oktober, og som offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. De har virkning fra den 1. januar i det følgende kalenderår.

2. Medlemsstaterne kan opretholde de punktafgiftsbeløb, som gælder ved den i stk. 1 omhandlede årlige tilpasning, såfremt omregningen af punktafgiftsbeløbene udtrykt i ecu medfører en forhøjelse af punktafgifterne udtrykt i national valuta på under 5 % eller under 5 ECU, idet det laveste af disse to beløb er gældende.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1992. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de vigtigste nationale retsforskrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 7

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 19. oktober 1992.

På Rådets vegne

J. COPE

Formand

RÅDETS DIREKTIV 92/81/EØF

af 19. oktober 1992

om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 99,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Socialt Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

I direktiv 92/12/EØF (4) er der fastsat bestemmelser om
den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer;

i direktiv 92/82/EØF (5) er der fastsat bestemmelser om
minimumspunktafgiftssatserne for visse mineralolier;

for at det indre marked kan fungere tilfredsstillende, er
det vigtigt, at der fastsættes fælles definitioner for alle
mineralolieprodukter, som skal omfattes af det generelle
punktafgiftskontrolsystem;

det er hensigtsmæssigt at basere sådanne definitioner på
definitionerne i den udgave af Den Kombinerede
Nomenklatur, der gælder på datoen for dette direktivs
vedtagelse;

det er nødvendigt at fastsætte visse obligatoriske afgifts-
fritagelser på fællesskabsplan;

medlemsstaterne bør dog have mulighed for, hvis de
måtte ønske det, at anvende visse andre fritagelser eller
reducerede satser på deres eget område, hvor noget sådant
ikke giver anledning til konkurrencefordrejning;

det er nødvendigt at fastlægge en fremgangsmåde for tilladelse til at indføre yderligere fritagelser eller reducerede satser;

det er nødvendigt at fastlægge en fremgangsmåde for revision af alle de i dette direktiv indeholdte fritagelser eller reducerede satser for at kontrollere, om de fortsat er forenelige med det indre marked —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

I. Anvendelsesområde

Artikel 1

1. Medlemsstaterne pålægger mineralolier en harmoniseret punktafgift i overensstemmelse med dette direktiv.

(1) EFT nr. C 322 af 21. 12. 1990, s. 18.

(2) EFT nr. C 183 af 15. 7. 1991, s. 289.

(3) EFT nr. C 69 af 18. 3. 1991, s. 25.

(4) EFT nr. L 76 af 23. 3. 1992, s. 1.

(5) Se side 19 i denne Tidende.

2. Medlemsstaterne fastsætter deres satser i overensstemmelse med direktiv 92/82/EØF om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for mineralolier.

Artikel 2

1. I dette direktiv forstås ved mineralolie:

- a) varer, der henhører under KN-kode 2706
- b) varer, der henhører under KN-kode 2707 10, 2707 20, 2707 30, 2707 50, 2707 91 00 og 2707 99 (undtagen 2707 99 30, 2707 99 50 og 2707 99 70)
- c) varer, der henhører under KN-kode 2709
- d) varer, der henhører under KN-kode 2710
- e) varer, der henhører under KN-kode 2711, herunder også kemisk rent metan og propan, men ikke naturgas
- f) varer, der henhører under KN-kode 2712 10, 2712 20 00, 2712 90 31, 2712 90 33, 2712 90 39 og 2712 90 90
- g) varer, der henhører under KN-kode 2713, bortset fra harpiksholdige produkter, brugt blegejord samt syreholdige og basiske restprodukter
- h) varer, der henhører under KN-kode 2715
- i) varer, der henhører under KN-kode 2901
- j) varer, der henhører under KN-kode 2902 11 00, 2902 19 90, 2902 20, 2902 30, 2902 41 00, 2902 42 00, 2902 43 00 og 2902 44
- k) varer, der henhører under KN-kode 3403 11 00 og 3403 19
- l) varer, der henhører under KN-kode 3811
- m) varer, der henhører under KN-kode 3817.

2. Af andre mineralolier end dem, for hvilke punktafgiftsniveauet er fastsat i direktiv 92/82/EØF, skal der svares punktafgift, hvis de er bestemt til at anvendes, afsættes eller anvendes som brændsel eller som motorbrændstof. Punktafgiftssatsen er den sats, der gælder for tilsvarende brændsel eller motorbrændstof.

3. Ud over de afgiftspligtige varer, der omhandles i stk. 1, svares der punktafgift som af motorbrændstof af ethvert produkt, der er bestemt til at anvendes, afsættes eller anvendes som motorbrændstof, som tilsætningsmiddel eller med henblik på at øge motorbrændstoffets endelige rumfang. Alle andre kulbrinter, undtagen kul, brunkul, tørv eller andre lignende faste kulbrinter eller naturgas, som er bestemt til anvendes, afsættes eller anvendes til opvarmning, pålægges satsen for den tilsvarende mineralolie.

Kul, brunkul, tørv eller andre lignende faste kulbrinter eller naturgas vil imidlertid kunne pålægges afgift i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, i direktiv 92/12/EØF.

4. Henvisningerne i stk. 1 til koder i Den Kombinerede Nomenklatur er henvisninger til koderne i den udgave af Den Kombinerede Nomenklatur, der er gældende på det tidspunkt, hvor dette direktiv vedtages.

II. Fastsættelse af punktafgiftens størrelse

Artikel 3

1. I hver medlemsstat svares der en specifik punktafgift af mineralolier beregnet pr. 1 000 liter af varen ved en temperatur på 15° C. For de varer, der er opregnet i artikel 2, stk. 1, og som anvendes som tunge brændselsolier, samt for LPG og methan, beregnes den specifikke punktafgift pr. 1 000 kg af varen.

2. Medlemsstaterne kan beregne den specifikke punktafgift for tunge brændselsolier, LPG og methan på en anden måde end den i stk. 1 nævnte. I så fald skal de foretage beregningen i forhold til mængden.

Artikel 4

1. Ud over de almindelige bestemmelser om definition af afgiftspligtens indtræden og bestemmelserne om betaling af punktafgiften i direktiv 92/12/EØF forfalder punktafgiften på mineralolier også, når et af de tilfælde, der er nævnt i artikel 2, stk. 3, i dette direktiv foreligger.

2. Medlemsstaterne kan endvidere fastsætte, at punktafgiften på mineralolier forfalder, når det fastslås, at en betingelse vedrørende endelig brug, der er fastsat i nationale regler for anvendelse af en reduceret afgiftssats eller en fritagelse, ikke eller ikke længere opfyldes.

3. Der udløses ikke punktafgiftspligt ved forbrug af mineralolier i en virksomhed, der fremstiller mineralolier, så længe forbruget sker i forbindelse med denne fremstilling.

Når forbruget imidlertid tjener andre formål end fremstilling af mineralolier og formålet især er drift af køretøjer, udløses der punktafgiftspligt.

Artikel 5

1. En virksomhed, hvor de i artikel 2, stk. 1, nævnte varer fremstilles eller undergår en specifik proces som omhandlet i 4. supplerende bestemmelse til kapitel 27 i Den Kombinerede Nomenklatur, betragtes som en virksomhed, der fremstiller mineralolier, jf. dog artikel 6.

2. Uden at det berører bestemmelserne om omsætning i direktiv 92/12/EØF har medlemsstaterne ikke pligt til at betragte virksomheder, der udelukkende fremstiller mineralolier, for hvilke der ikke er fastsat noget afgiftsniveau i direktiv 92/82/EØF, som virksomheder, der fremstiller mineralolier.

Artikel 6

Medlemsstaterne har ikke pligt til at betragte følgende som fremstilling af mineralolier:

- a) processer, hvorunder små mængder af mineralolier opnås som biprodukt
- b) operationer, hvorved brugeren af en mineralolie gør det muligt at genanvende den i sin egen virksomhed for så vidt den punktafgift, der allerede er svaret af olien, ikke er lavere end den punktafgift, der skulle have været svaret af den genanvendte olie
- c) operationer, der består i blanding andre steder end på en fremstillingsvirksomhed eller et toldlager af mineralolier med andre mineralolier eller andre stoffer, for så vidt
 - i) der tidligere er svaret punktafgift af basisstofferne, og
 - ii) den erlagte afgift ikke er lavere end den punktafgift, der skulle have været svaret af blandingen.

Den første betingelse gælder ikke, når blandingen er fritaget for afgift i tilfælde af særlige anvendelsesformål.

Artikel 7

I tilfælde af ændring af en eller flere punktafgiftssatser, kan punktafgiften for lagre af mineralolie, der er overgået til frit forbrug, hæves eller sænkes.

Artikel 8

1. Ud over de i direktiv 92/12/EØF fastsatte almindelige bestemmelser om fritagne anvendelsesformål for afgiftspligtige varer og uden at andre EF-bestemmelser herved berøres, fritager medlemsstaterne nedennævnte varer for den harmoniserede punktafgift på betingelser, som de fastsætter med henblik på at sikre en korrekt og ukompliceret anvendelse af disse fritagelser og undgå svig, unddragelse og misbrug:

- a) mineralolier, der anvendes på anden måde end som motorbrændstof eller brændsel
- b) mineralolier, der leveres til anvendelse som motorbrændstof til luftfartøjer, medmindre der er tale om ikke-forretningsmæssig privatflyvning.

I dette direktiv forstås ved ikke-forretningsmæssig privatflyvning ejerens eller en fysisk eller juridisk persons anvendelse af et luftfartøj, som den pågældende har rådighed over enten ved leje eller på anden måde, til ikke-erhvervs-mæssige formål, navnlig andre formål end personbefordring og godstransport eller levering af tjenesteydelser mod vederlag eller til offentlige formål.

Medlemsstaterne kan begrænse anvendelsesområdet for denne fritagelse til alene at gælde for levering af jetpetroleum (KN-kode 2710 00 51)

- c) mineralolier, der leveres til anvendelse som motorbrændstof med henblik på sejlads i EF-farvande (herunder til fiskeri), medmindre der er tale om lystsejlad.

I dette direktiv forstås ved lystsejlad ejerens eller en fysisk eller juridisk persons anvendelse af et fartøj, som den pågældende har rådighed over enten ved leje eller på anden måde, til ikke-erhvervs-mæssige formål, navnlig andre formål end personbefordring og godstransport eller levering af tjenesteydelser mod vederlag eller til offentlige formål.

2. Uden at det berører andre EF-bestemmelser, kan medlemsstaterne anvende hel eller delvis afgiftsfritagelse eller afgiftslempelse for mineralolier, der under afgiftsmyndighedernes kontrol anvendes :

- a) i forbindelse med elektricitetsfremstilling og i kraftvarmeværker
- b) inden for sejlads ad indre vandveje, bortset fra lystsejlad
- c) inden for personbefordring og godstransport med jernbane
- d) i forbindelse med pilotprojekter vedrørende teknologisk udvikling af mindre forurenende produkter, navnlig i forbindelse med brændsel fra fornyelige ressourcer
- e) i forbindelse med fremstilling, udvikling, afprøvning og vedligeholdelse af fly og skibe
- f) udelukkende inden for landbrug, gartneri, skovbrug og dambrug
- g) i forbindelse med opmudring af vandveje og havne.

3. Medlemsstaterne kan også for så vidt angår alle eller nogle af de nedenfor anførte industrielle og kommercielle anvendelser anvende en reduceret afgiftssats for dieselolie og/eller LPG og/eller metan og/eller petroleum, der anvendes under afgiftsmyndighedernes kontrol, forudsat at den anvendte sats ikke er lavere end den minimums-

sats, der er fastsat i direktiv 92/82/EØF om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for mineralolier :

- a) stationære motorer
- b) udstyr og maskiner, der anvendes inden for byggeri, ingeniørarbejder og offentlige arbejder
- c) køretøjer, der er bestemt til kørsel uden for offentlig vej, eller som ikke har tilladelse til kørsel primært på offentlig vej.

4. Rådet kan med enstemmighed på forslag af Kommissionen give en medlemsstat tilladelse til at indføre yderligere fritagelser eller lempelser, hvis særlige politiske hensyn taler herfor.

En medlemsstat, der ønsker en sådan foranstaltning, underretter Kommissionen herom og meddeler den samtidig alle relevante eller nødvendige oplysninger. Kommissionen underretter de andre medlemsstater om den foreslåede foranstaltning inden en måned.

Hvis hverken Kommissionen eller en medlemsstat inden to måneder fra den dato, på hvilken de andre medlemsstater har modtaget underretning i overensstemmelse med stk. 2, har anmodet om, at sagen forelægges for Rådet, anses Rådet for at have givet tilladelse til den ønskede fritagelse eller lempelse.

5. Finder Kommissionen, at de i stk. 4 omhandlede fritagelser og lempelser ikke længere kan opretholdes, navnlig på grund af illoyal konkurrence eller forstyrrelser af det indre marked eller af hensyn til Fællesskabets miljøbeskyttelsespolitik, forelægger den Rådet passende forslag. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed om disse forslag.

6. Under alle omstændigheder undersøger Rådet på grundlag af en rapport fra Kommissionen senest den 31. december 1996 situationen for så vidt angår de i stk. 4 omhandlede fritagelser og lempelser og træffer på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet med enstemmighed afgørelse om, hvorvidt de helt eller delvist skal ophæves, ændres eller udvides.

7. Rådet undersøger senest den 31. december 1997 de fritagelser, der er omhandlet i stk. 1, litra b), og i stk. 2, litra b), på grundlag af en rapport fra Kommissionen og under hensyntagen til de eksterne omkostninger, der er forbundet med disse transportmidler, og til de miljømæssige følger, og det træffer på forslag af Kommissionen med enstemmighed afgørelse om, hvorvidt disse fritagelser skal ophæves eller ændres.

8. Medlemsstaterne kan gennemføre de i stk. 4 omhandlede fritagelser og lempelser i form af en tilbagebetaling af den erlagte punktafgift.

III. Kontrolbestemmelser

Artikel 9

Senest den 31. december 1992 vedtager Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen fællesskabsregler om farvning og mærkning af de mineralolier, der er fritaget for afgift, eller som er pålagt en reduceret sats som brændsel eller motorbrændstof.

IV. Afsluttende bestemmelser

Artikel 10

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1992. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksterne til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 11

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 19. oktober 1992.

På Rådets vegne

J. COPE

Formand

RÅDETS BESLUTNING

af 19. oktober 1992

om bemyndigelse af medlemsstaterne til fortsat at anvende de eksisterende punktafgiftsnedsettelse eller -fritagelser, der gælder for visse typer mineralolie, når disse anvendes til særlige formål, i overensstemmelse med procedurerne i artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF

(92/510/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 92/81/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier (⁽¹⁾), særlig artikel 8, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 8, stk. 4, i ovennævnte direktiv kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen bemyndige en medlemsstat til at indføre fritagelser eller nedsatte satser for punktafgiften på mineralolier, hvis særlige politiske hensyn taler derfor;

medlemsstaterne har underrettet Kommissionen om, at de har til hensigt fortsat at anvende visse fritagelser og lempelser, som deres afgiftslove allerede indeholder, og for hvilke procedurerne i nævnte artikel 8, stk. 4, bør anvendes;

de øvrige medlemsstater er blevet underrettet om de pågældende meddelelser;

Kommissionen og alle medlemsstaterne accepterer, at disse fritagelser er begrundet i særlige politiske hensyn og ikke medfører konkurrencefordrejning eller hindrer det indre marked i at fungere tilfredsstillende;

nedsettelse eller fritagelse vil løbende blive evalueret af Kommissionen for at sikre deres forenelighed med det indre marked eller Fællesskabets politik inden for miljøbeskyttelse;

Rådet skal i henhold til artikel 8, stk. 6, i direktiv 92/81/EØF vurdere situationen senest den 31. december 1996 på grundlag af en rapport fra Kommissionen —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF og med forbehold af de forpligtelser, der gælder efter Rådets direktiv 92/82/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for mineralolier (⁽²⁾), tillades det følgende medlemsstater at anvende de eksisterende punktafgiftsnedsettelse eller -fritagelser, som anført nedenfor:

1) Kongeriget Belgien:

- for køretøjer, der anvendes til lokal, offentlig personbefordring
- for LPG, naturgas og metan
- for motorer, der anvendes til dræning af oversvømmede landområder
- for luftfart, der ikke falder ind under artikel 8, stk. 1, litra b), i direktiv 92/81/EØF
- for sejlads i private lystfartøjer.

2) Forbundsrepublikken Tyskland:

- ved brug af affaldsgas som brændstof til opvarmning
- for prøver af mineralolie, der anvendes til analyse, produktionsprøver eller andre videnskabelige formål.

3) Kongeriget Danmark:

- ved delvis tilbagebetaling til erhvervslivet, forudsat at de pågældende afgifter er i overensstemmelse med Fællesskabets bestemmelser, og forudsat at den erlagte afgift, der ikke skal tilbagebetales, aldrig ligger under de minimumssatser for punktafgiften eller kontrolafgiften på mineralolier, der er fastsat i Fællesskabets lovgivning
- for køretøjer, der anvendes til lokal, offentlig personbefordring

(¹) Se side 12 i denne Tidende.

(²) Se side 19 i denne Tidende.

- ved lempelse af punktafgiftssatsen for diesel for at fremme brugen af mere miljøvenlige brændstoffer, når sådanne incitament er knyttet til bestemte tekniske specifikationer som f.eks. massefylde, svovlindhold, destillationsinterval, flammepunkt og indeks, og forudsat at disse sats aldrig ligger under de minimumssatser for punktafgiften på mineralolier, der er fastsat i Fællesskabets lovgivning
- for luftfart, der ikke falder ind under artikel 8, stk. 1, litra b), i direktiv 92/81/EØF.

4) Den Helleniske Republik :

- for statens væbnede styrker
- for køretøjer, der anvendes til lokal, offentlig transport
- for afsaltningsanlæg
- ved lempelse af afgiftssatsen for diesel for at fremme brugen af mere miljøvenlige brændstoffer, når sådanne incitament er knyttet til bestemte tekniske specifikationer som f.eks. massefylde, svovlindhold, destillationsinterval, flammepunkt og indeks, og forudsat at disse sats aldrig ligger under de minimumssatser for punktafgiften på mineralolier, der er fastsat i Fællesskabets lovgivning
- for sejlads i private lystfartøjer, der ikke er indregistreret i Grækenland
- for LPG og metan til industrielt brug.

5) Kongeriget Spanien :

- for LPG, der anvendes som motorbrændstof i køretøjer, der anvendes til lokal, offentlig transport.

6) Den Franske Republik :

- for brændstof, der anvendes til hyrevogne inden for rammerne af en årlig kvote
- for luftfart, der ikke falder ind under artikel 8, stk. 1, litra b), i direktiv 92/81/EØF
- ved forbrug på Korsika indtil den 31. december 1994
- i forbindelse med visse foranstaltninger, der har til formål at yde bistand i områder, der affolkes.

7) Irland :

- for køretøjer, der anvendes til lokal, offentlig transport

- for køretøjer, der anvendes af handicappede
- ved drift af fyrtårne
- ved fremstilling af aluminiumoxid i Shannonområdet
- for LPG, naturgas og metan, der anvendes som motorbrændstof
- for luftfart, der ikke falder ind under artikel 8, stk. 1, litra b), i direktiv 92/81/EØF
- for sejlads i private lystfartøjer.

8) Den Italienske Republik :

- for køretøjer, der anvendes til lokal, offentlig transport
- for luftfart, der ikke falder ind under artikel 8, stk. 1, litra b), i direktiv 92/81/EØF
- for motorer, der anvendes til dræning af oversvømmede landområder
- ved brug af affaldsgas som brændstof
- for ambulancer
- ved forbrug i områderne Val d'Aosta og Gorizia
- ved forbrug i områderne Udine og Trieste indtil den 31. december 1994
- ved metan, der anvendes som motorbrændstof
- for de nationale væbnede styrker.

9) Storhertugdømmet Luxembourg :

- for køretøjer, der anvendes til lokal, offentlig transport
- for LPG, naturgas og metan.

10) Kongeriget Nederlandene :

- for afsaltningsanlæg
- for LPG, naturgas og metan
- for de nationale væbnede styrker
- for prøver af mineralolie, der anvendes til analyse, produktionsprøver eller andre videnskabelige formål
- for motorer, der anvendes til dræning af oversvømmede landområder.

11) Den Portugisiske Republik :

- for luftfart, der ikke falder ind under artikel 8, stk. 1, litra b), i direktiv 92/81/EØF.

12) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland:

- for køretøjer, der anvendes til lokal, offentlig transport
- for sejlads i private lystfartøjer
- for LPG, naturgas og metan, der anvendes som motorbrændstof
- for luftfart, der ikke falder ind under artikel 8, stk. 1, litra b), i direktiv 92/81/EØF

— for drift af fyrtårne.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 19. oktober 1992.

På Rådets vegne

J. COPE

Formand

RÅDETS DIREKTIV 92/82/EØF

af 19. oktober 1992

om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for mineralolier

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 99,under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I direktiv 92/12/EØF ⁽⁴⁾ er der fastsat bestemmelser om
den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer;i direktiv 92/81/EØF ⁽⁵⁾ er der fastsat bestemmelser om
punktafgiftsstrukturen for mineralolier;medlemsstaterne skal anvende minimumspunktafgifts-
satser for disse produkter fra den 1. januar 1993, hvis det
indre marked skal kunne gennemføres fra denne dato;punktafgiften på mineralolier bør opkræves med en
specifik sats på grundlag af en fast mængde af de afgifts-
pligtige varer;det er muligt at tillade visse medlemsstater at anvende
reducerede satser på produkter, der forbruges i særlige
regioner af deres område;de i dette direktiv fastsatte satser skal regelmæssigt tages
op til revision på grundlag af en rapport fra Kommissio-
nen, hvori der tages hensyn til alle relevante faktorer;der bør indføres en ordning for omregning til national
valuta af de enkelte beløb udtrykt i ecu —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

*Artikel 1*Medlemsstaterne anvender senest fra den 1. januar 1993
punktafgiftssatser for mineralolier, som ikke må ligge
under minimumssatserne i dette direktiv.⁽¹⁾ EFT nr. C 16 af 23. 1. 1990, s. 10.⁽²⁾ EFT nr. C 183 af 15. 7. 1991, s. 290.⁽³⁾ EFT nr. C 225 af 10. 9. 1991, s. 54.⁽⁴⁾ EFT nr. L 76 af 23. 3. 1992, s. 1.⁽⁵⁾ Se side 12 i denne Tidende.*Artikel 2*

1. De mineralolier, der er omfattet af dette direktiv, er:

— blyholdig benzin, som henhører under KN-kode
2710 00 31 og 2710 00 35;— blyfri benzin, som henhører under KN-kode
2710 00 33;

— gasolie, som henhører under KN-kode 2710 00 69;

— svær brændselsolie, som henhører under KN-kode
2710 00 79;— LPG, som henhører under KN-kode 2711 12 11 til
2711 19 00;

— metan, som henhører under KN-kode 2711 29 00;

— petroleum, som henhører under KN-kode 2711 00 51
og 2710 00 55.2. Henvisningerne i stk. 1 til koder i Den Kombi-
nere Nomenklatur er henvisninger til koderne i den
udgave af Den Kombinerede Nomenklatur, der er
gældende på det tidspunkt, hvor dette direktiv vedtages.*Artikel 3*Fra den 1. januar 1993 er minimumssatsen for punktaf-
giften på blyholdig benzin 337 ECU pr. 1 000 liter bortset
fra i Luxembourg, hvor minimumssatsen for
punktafgiften i perioden fra den 1. januar 1993 til den
31. december 1994 er 292 ECU pr. 1 000 liter.*Artikel 4*Fra den 1. januar 1993 er minimumssatsen for punktaf-
giften på blyfri benzin 287 ECU pr. 1 000 liter bortset fra
i Luxembourg, hvor minimumssatsen for punktafgiften i
perioden fra den 1. januar 1993 til den 31. december 1994
er 242 ECU pr. 1 000 liter, idet afgiftssatsen altid skal være
lavere end afgiftssatsen for blyholdig benzin.*Artikel 5*1. Fra den 1. januar 1993 er minimumssatsen for
punktafgiften på gasolie, der anvendes som motorbrænd-
stof, 245 ECU pr. 1 000 liter bortset fra i Luxembourg og
Grækenland, hvor minimumssatsen for punktafgiften i
perioden fra den 1. januar 1993 til den 31. december 1994
er 195 ECU pr. 1 000 liter.2. Fra den 1. januar 1993 er minimumssatsen for
punktafgiften på gasolie, der anvendes til de formål, der er
omhandlet i artikel 8, stk. 3, i direktiv 92/81/EØF, 18
ECU pr. 1 000 liter.3. Fra den 1. januar 1993 er minimumssatsen for
punktafgiften på fyringsgasolie 18 ECU pr. 1 000 liter.

De medlemsstater, der pr. 1. januar 1991 ikke anvendte en punktafgift på fyringsgasolie, kan fortsat anvende en nulsats på betingelse af, at de opkræver en kontrolafgift på 5 ECU pr. 1 000 liter fra den 1. januar 1993. Afgiften hæves til 10 ECU pr. 1 000 liter den 1. januar 1995, hvis Rådet på grundlag af en rapport fra Kommissionen træffer enstemmig afgørelse herom, fordi afgiftsniveauet har vist sig for lavt til at undgå konkurrencefordrejning i samhandelen mellem medlemsstaterne.

Artikel 6

Fra den 1. januar 1993 er minimumssatsen for punktafgiften på svær brændselolie 13 ECU pr. 1 000 kg.

Artikel 7

1. Fra den 1. januar 1993 er minimumssatsen for punktafgiften på LPG og methan, der anvendes som motorbrændstof, 100 ECU pr. 1 000 kg.
2. Fra den 1. januar 1993 er minimumssatsen for punktafgiften på LPG og methan, der anvendes til de formål, der er omhandlet i artikel 8, stk. 3, i direktiv 92/81/EØF, 36 ECU pr. 1 000 kg.
3. Fra den 1. januar 1993 er minimumssatsen for punktafgiften på LPG og methan, der anvendes til opvarmning, 0 ECU pr. 1 000 kg.

Artikel 8

1. Fra den 1. januar 1993 er minimumssatsen for punktafgiften på petroleum, der anvendes som motorbrændstof, 245 ECU pr. 1 000 liter.
2. Fra den 1. januar 1993 er minimumssatsen for punktafgiften på petroleum, der anvendes til de formål, der er omhandlet i artikel 8, stk. 3, i direktiv 92/81/EØF, 18 ECU pr. 1 000 liter.
3. Fra den 1. januar 1993 er minimumssatsen for punktafgiften på petroleum, der anvendes til opvarmning, 0 ECU pr. 1 000 liter.

Artikel 9

1. Republikken Portugal kan anvende lavere satser for punktafgiften på mineralolier, der forbruges i den autonome region Azorerne, end de minimumssatser, der er fastsat i dette direktiv, for at udligne de transportomkostninger, der påløber, fordi regionen består af spredtliggende øer.
2. Den Helleniske Republik kan anvende satser for punktafgiften på gasolie, der anvendes som motorbrændstof, og på benzin, der forbruges i departementerne Lesbos, Chios, Samos, Dodekaneserne og Kykladerne og på følgende øer i Det Ægæiske Hav: Thassos, De Nordlige Sporader, Samothrake og Skyros, der er indtil 22 ECU

lavere end de minimumssatser, der er fastsat i dette direktiv.

Artikel 10

Hvert andet år, første gang senest den 31. december 1994, gennemgår Rådet på grundlag af en rapport samt eventuelt forslag fra Kommissionen de i dette direktiv fastsatte punktafgiftssatser og træffer efter høring Europa-Parlamentet Europa-parlamentet med enstemmighed de fornødne foranstaltninger. I Kommissionens rapport og Rådets overvejelser med hensyn til satserne skal indgå hensynet til, at det indre marked fungerer tilfredsstillende, punktafgiftssatsernes realværdi og Traktatens bredere målsætning.

Artikel 11

1. Den ecuværdi i national valuta, der skal gælde for de enkelte punktafgifter, fastsættes én gang om året. De kurser, der skal anvendes, er dem, der gælder den første arbejdsdag i oktober, og som offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*; de har virkning fra den 1. januar i det følgende kalenderår.
2. Medlemsstaterne kan opretholde de punktafgiftsbeløb, som gælder ved den i stk. 1 omhandlede årlige tilpasning, såfremt omregningen af punktafgiftsbeløbene udtrykt i ECU medfører en forhøjelse af punktafgifterne udtrykt i national valuta på under 5 % eller under 5 ECU, idet det laveste af disse to beløb er gældende.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1992. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksterne til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 13

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 19. oktober 1992.

På Rådets vegne

J. COPE

Formand

RÅDETS DIREKTIV 92/83/EØF

af 19. oktober 1992

om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 99,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I direktiv 92/12/EØF⁽⁴⁾ er der fastsat bestemmelser om
den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer;

i direktiv 92/84/EØF⁽⁵⁾ er der fastsat minimumspunktaf-
giftssatser for alkohol og alkoholholdige drikkevarer i
medlemsstaterne;

for at det indre marked kan fungere tilfredsstillende, bør
der fastsættes fælles definitioner for alle de pågældende
produkter;

sådanne definitioner bør baseres på definitionerne i den
udgave af Den Kombinerede Nomenklatur, der gælder på
datoen for dette direktivs vedtagelse;

for så vidt angår øl bør der tillades andre metoder til
beregning af punktafgiften på det færdige produkt;

hvad angår øl bør det inden for visse grænser tillades
medlemsstaterne at anvende punktafgiften på densitets-
bånd på over en Platograd, forudsat at øllet beskattes med
en sats, der ikke ligger under Fællesskabets minimums-
sats;

hvad angår øl fremstillet i små uafhængige bryggerier og
ethanol fremstillet i små destillerier er det nødvendigt at
finde fælles løsninger, som gør det muligt for medlems-
staterne at anvende reducerede punktafgiftssatser for disse
produkter;

der bør tillades variationer med hensyn til det alkoholind-
hold, fra hvilket medlemsstaterne begynder at pålægge øl

en punktafgift, forudsat at dette ikke skaber uacceptable
problemer i det indre marked;

med hensyn til øl, vin og andre gærede drikkevarer bør
medlemsstaterne have mulighed for at afgiftsfritage
produkter, der er fremstillet i hjemmet uden salg for øje;

medlemsstaterne bør principielt anvende en enkelt sats
pr. hektoliter af det færdige produkt for alle ikke-mousse-
rende vine og andre ikke-mousserende gærede drikkevarer
samt en enkelt punktafgiftssats pr. hektoliter af det
færdige produkt for alle mousserende vine og mouse-
rende gærede drikkevarer;

medlemsstaterne bør have mulighed for at anvende redu-
cerede punktafgiftssatser for alle typer vine og andre
gærede drikkevarer, forudsat at produkternes virkelige
alkoholindhold ikke er på over 8,5 % vol.;

de medlemsstater, som pr. 1. januar 1992 anvendte en
højere punktafgiftssats for visse vine, bør fortsat kunne
anvende denne sats;

medlemsstaterne bør principielt anvende en enkelt
punktafgiftssats pr. hektoliter af det færdige produkt for
alle mellemklasseprodukter;

medlemsstaterne bør have mulighed for at anvende en
reduceret punktafgiftssats for mellemklasseprodukter, dels
for produkter med et alkoholindhold på højst 15 % vol.,
dels for hedvine;

medlemsstaterne bør principielt anvende samme punktaf-
giftssats pr. hektoliter ren alkohol for al ethanol som defi-
neret i dette direktiv;

det bør tillades nogle medlemsstater at anvende reduce-
rede punktafgiftssatser eller fritagelser for visse produkter
af regional eller traditionel karakter;

i de tilfælde, hvor medlemsstaterne har mulighed for at
anvende reducerede satser, må disse satser ikke føre til
konkurrencefordrejning i det indre marked;

medlemsstaterne bør have mulighed for at tilbagebetale
punktafgiften på alkoholholdige drikkevarer, der er blevet
uegnede til konsum;

det er nødvendigt på fællesskabsplan at fastsætte, hvilke
fritagelser der kan indrømmes varer, der transporteres
mellem medlemsstaterne;

medlemsstaterne bør dog have mulighed for at anvende
fritagelser, som er betinget af den endelige brug på deres
egne område;

⁽¹⁾ EFT nr. C 322 af 21. 12. 1990, s. 11.

⁽²⁾ EFT nr. C 67 af 16. 3. 1992, s. 165.

⁽³⁾ EFT nr. C 96 af 18. 3. 1991, s. 25.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 76 af 23. 3. 1992, s. 1.

⁽⁵⁾ Se side 29 i denne Tidende.

det er nødvendigt at fastsætte en ordning for anmeldelse af hver enkelt medlemsstats denatureringsforskrifter for fuldstændig denatureret alkohol samt bestemmelser for de øvrige medlemsstaters godkendelse heraf;

medlemsstaterne bør råde over midler, som gør det muligt at hindre enhver form for svig, unddragelse eller misbrug, der kunne opstå i forbindelse med fritagelser;

medlemsstaterne bør have mulighed for at gennemføre de i dette direktiv omhandlede fritagelser ved hjælp af tilbagebetaling;

de medlemsstater, der anvender en højere punktafgiftssats for »andre mousserende gærede drikkevarer« end for mellemklasseprodukter, bør have mulighed for at anvende denne sats for mellemklasseprodukter med samme karakteristika som disse »andre mousserende gærede drikkevarer« —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFSNIT I

ØL

Anvendelsesområde

Artikel 1

1. Medlemsstaterne pålægger øl en punktafgift i overensstemmelse med dette direktiv.
2. Medlemsstaterne fastsætter deres punktafgiftssatser i overensstemmelse med direktiv 92/84/EØF.

Artikel 2

Ved »øl« forstås i dette direktiv enhver vare, der henhører under KN-kode 2203, eller enhver vare indeholdende en blanding af øl og ikke-alkoholholdige drikkevarer, der henhører under KN-kode 2206, og som i begge tilfælde har et virkeligt alkoholindhold på over 0,5 % vol.

Fastsættelse af punktafgiftens størrelse

Artikel 3

1. Den punktafgift, som medlemsstaterne opkræver på øl, fastsættes på grundlag af antallet

— af hektoliter/Plato-grad eller
— af hektoliter/virkeligt alkoholindhold
af det færdige produkt.

2. Ved fastsættelsen af punktafgiften på øl i overensstemmelse med direktiv 92/84/EØF kan medlemsstaterne se bort fra brøkdele af en Plato-grad eller af det virkelige alkoholindhold.

Derudover kan medlemsstater, som opkræver punktafgiften på grundlag af antallet af hektoliter/Plato-grad, opdele øl i kategorier omfattende højst fire Plato-grader pr. kategori og pålægge al øl inden for en given kategori samme punktafgiftssats pr. hl. Disse satser skal altid være lig med eller højere end den minimumssats, der er fastsat i artikel 6 i direktiv 92/84/EØF, i det følgende benævnt »minimumssats«.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne kan for øl, der brygges af små uafhængige bryggerier, på følgende betingelser anvende reducerede punktafgiftssatser, som kan være forskellige alt afhængigt af den årlige produktion på de pågældende bryggerier:

- de reducerede satser gælder ikke for virksomheder, der producerer over 200 000 hl øl om året
- de reducerede satser, der kan ligge under minimumssatsen, må ikke ligge mere end 50 % under den normale nationale punktafgiftssats.

2. I forbindelse med de reducerede satser forstås ved »små uafhængige bryggerier« et bryggeri, der er juridisk og økonomisk uafhængigt af andre bryggerier, og som benytter lokaler, der er fysisk adskilt fra andre bryggeriers lokaler og ikke drives på licens. Ved samarbejde mellem to eller flere små bryggerier med en samlet årlig produktion på ikke over 200 000 hl kan disse imidlertid behandles som et enkelt lille uafhængigt bryggeri.

3. Medlemsstaterne påser, at de reducerede satser, de måtte fastsætte, på samme måde finder anvendelse på øl, der leveres på deres område fra små uafhængige bryggerier i andre medlemsstater. De skal navnlig sikre, at ingen enkelt levering fra en anden medlemsstat pålægges større punktafgifter end nøjagtigt tilsvarende nationale produkter.

Artikel 5

1. Medlemsstaterne kan for øl, som har et virkeligt alkoholindhold på ikke over 2,8 % vol., anvende reducerede satser, der kan ligge under minimumssatsen.

2. Medlemsstaterne kan begrænse anvendelsen af denne artikel til varer indeholdende en blanding af øl og ikke-alkoholholdige drikkevarer, som henhører under KN-kode 2206.

Artikel 6

Med forbehold af sådanne betingelser, som medlemsstaterne fastsætter for at sikre en ukompliceret anvendelse af fritagelsen, kan de punktafgiftsfritage øl, der fremstilles af en privatperson og forbruges af denne, af medlemmer af dennes familie eller af dennes gæster, forudsat at der ikke finder noget salg sted.

AFSNIT II

VIN

Anvendelsesområde

Artikel 7

1. Medlemsstaterne pålægger vin en punktafgift i overensstemmelse med dette direktiv.
2. Medlemsstaterne fastsætter deres punktafgiftssatser i overensstemmelse med direktiv 92/84/EØF.

Artikel 8

I dette direktiv forstås ved

- 1) »ikke-mousserende vin« alle varer, der henhører under KN-kode 2204 og 2205, bortset fra mousserende vin som defineret i stk. 2, og som
 - har et virkeligt alkoholindhold på over 1,2 % vol., men ikke over 15 % vol., forudsat at det færdige produkt kun indeholder alkohol opstået ved gæring
 - har et virkeligt alkoholindhold på over 15 % vol., men ikke over 18 % vol., forudsat at de er fremstillet uden nogen form for tilsætning og at det færdige produkt kun indeholder alkohol opstået ved gæring
- 2) »mousserende vin« alle varer, der henhører under KN-kode 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 og 2205, og som
 - forefindes på flasker med champagneproplukke med fastholdelsesanordning eller har et overtryk på 3 bar eller derover, hidrørende fra kuldioxid i opløsning
 - har et virkeligt alkoholindhold på over 1,2 % vol., men ikke over 15 % vol., forudsat at det færdige produkt kun indeholder alkohol opstået ved gæring.

Fastsættelse af punktafgiftens størrelse

Artikel 9

1. Den punktafgift, som medlemsstaterne opkræver på vin, fastsættes på grundlag af antallet af hektoliter af det færdige produkt.
2. Med forbehold af stk. 3 og 4 anvender medlemsstaterne samme punktafgiftssats for alle de produkter, der

pålægges punktafgift som ikke-mousserende vin. Tilsvarende anvender de samme punktafgiftssats for alle de produkter, der pålægges punktafgift som mousserende vin. De kan anvende samme punktafgiftssats for ikke-mousserende vin og mousserende vin.

3. Medlemsstaterne kan anvende reducerede punktafgiftssatser for alle typer ikke-mousserende vin og mousserende vin med et virkeligt alkoholindhold på ikke over 8,5 % vol.

4. De medlemsstater, der pr. 1. januar 1992 anvendte en højere punktafgiftssats for ikke-mousserende vine som defineret i artikel 8, stk. 1, andet led, kan fortsat anvende denne sats. Denne sats må ikke være højere end den normale nationale sats for mellemklasseprodukter.

Artikel 10

Med forbehold af sådanne betingelser, som medlemsstaterne fastsætter for at sikre en ukompliceret anvendelse af denne artikel, kan de punktafgiftsfritage vin, der fremstilles af en privatperson og forbruges af denne, af medlemmer af dennes familie eller af dennes gæster, forudsat at der ikke finder noget salg sted.

AFSNIT III

ANDRE GÆREDE DRIKKEVARER END VIN OG ØL

Anvendelsesområde

Artikel 11

1. Medlemsstaterne pålægger andre gærede drikkevarer end øl og vin (andre gærede drikkevarer) en punktafgift i overensstemmelse med dette direktiv.
2. Medlemsstaterne fastsætter deres punktafgiftssatser i overensstemmelse med direktiv 92/84/EØF.

Artikel 12

Med forbehold af artikel 17 forstås i dette direktiv ved

- 1) »andre ikke-mousserende gærede drikkevarer« alle varer, der henhører under KN-kode 2204 og 2205, men som ikke er omfattet af artikel 8, og varer, der henhører under KN-kode 2206, bortset fra andre mousserende gærede drikkevarer som defineret i stk. 2, og enhver vare omfattet af artikel 2, som
 - har et virkeligt alkoholindhold på over 1,2 % vol., men ikke over 10 % vol.
 - har et virkeligt alkoholindhold på over 10 % vol., men ikke over 15 % vol., forudsat at produktet kun indeholder alkohol opstået ved gæring

2) »andre mousserende gærede drikkevarer« alle varer, der henhører under KN-kode 2206 00 91, samt varer, der henhører under KN-kode 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 og 2205, men som ikke er omfattet af artikel 8, som

— forefindes på flasker med champagneproplukke med fastholdelsesanordning eller har et overtryk på 3 bar eller derover, hidrørende fra kuldioxid i opløsning

— har et virkeligt alkoholindhold på over 1,2 % vol., men ikke over 13 % vol.

— har et virkeligt alkoholindhold på over 13 % vol., men ikke over 15 % vol., forudsat at produktet kun indeholder alkohol opstået ved gæring.

Fastsættelse af punktafgiftens størrelse

Artikel 13

1. Den punktafgift, som medlemsstaterne opkræver på andre gærede drikkevarer, fastsættes på grundlag af antallet af hektoliter af det færdige produkt.

2. Med forbehold af stk. 3 anvender medlemsstaterne samme punktafgiftssats for alle de produkter, der pålægges punktafgift som andre ikke-mousserende gærede drikkevarer. Tilsvarende anvender de samme punktafgiftssats for alle de produkter, der pålægges punktafgift som andre mousserende gærede drikkevarer. De kan anvende samme punktafgiftssats for andre mousserende gærede drikkevarer og andre ikke-mousserende gærede drikkevarer.

3. Medlemsstaterne kan anvende reducerede punktafgiftssatser for alle typer andre mousserende gærede drikkevarer og andre ikke-mousserende gærede drikkevarer med et virkeligt alkoholindhold på ikke over 8,5 % vol.

Artikel 14

Med forbehold af sådanne betingelser, som medlemsstaterne fastsætter for at sikre en ukompliceret anvendelse af denne artikel, kan de punktafgiftsfritage andre mousserende og ikke-mousserende gærede drikkevarer, der fremstilles af en privatperson og forbruges af denne, af medlemmer af dennes familie eller af dennes gæster, forudsat at der ikke finder noget salg sted.

Artikel 15

Ved anvendelse af direktiv 92/84/EØF og direktiv 92/12/EØF anses henvisninger til »vin« for ligeledes at omfatte andre gærede drikkevarer som defineret i dette afsnit.

AFSNIT IV

MELLEMKLASSEPRODUKTER

Anvendelsesområde

Artikel 16

1. Medlemsstaterne pålægger mellemklasseprodukter en punktafgift i overensstemmelse med dette direktiv.

2. Medlemsstaterne fastsætter deres satser i overensstemmelse med direktiv 92/84/EØF. Disse satser må ikke ligge under de satser, som medlemsstaterne anvender på varer, der nævnes i artikel 8, stk. 1, og artikel 12, stk. 1, i dette direktiv.

Artikel 17

1. I dette direktiv forstås ved »mellemklasseprodukter« alle varer, som har et virkeligt alkoholindhold på over 1,2 % vol., men ikke over 22 % vol., og som henhører under KN-kode 2204, 2205 og 2206, men som ikke er omfattet af artikel 2, 8 og 12.

2. Med forbehold af artikel 12 kan medlemsstaterne som mellemklasseprodukt behandle alle ikke-mousserende gærede drikkevarer, der er omfattet af artikel 12, stk. 1, og som har et virkeligt alkoholindhold på over 5,5 %, der ikke udelukkende er opstået ved gæring, samt alle mousserende gærede drikkevarer, der er omfattet af artikel 12, stk. 2, og som har et virkeligt alkoholindhold på over 8,5 %, der ikke udelukkende er opstået ved gæring.

Fastsættelse af punktafgiftens størrelse

Artikel 18

1. Den punktafgift, som medlemsstaterne opkræver på mellemklasseprodukter, fastsættes på grundlag af antallet af hektoliter af det færdige produkt.

2. Medlemsstaterne anvender samme punktafgiftssats for alle de produkter, der pålægges punktafgift som mellemklasseprodukt, jf. dog stk. 3, 4 og 5.

3. En medlemsstat kan anvende en reduceret enhedsats for punktafgiften på mellemklasseprodukter med et virkeligt alkoholindhold på ikke over 15 % vol., når følgende betingelser er opfyldt:

— den reducerede sats må ikke være mere end 40 % lavere end den normale nationale punktafgiftssats

— den reducerede sats kan ikke være lavere end den normale nationale sats, der gælder for varer i artikel 8, stk. 1, og artikel 12, stk. 1.

4. Medlemsstaterne kan anvende en reduceret enheds-sats for punktafgiften på de mellemklasseprodukter, der er defineret i artikel 13, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 4252/88.

Den reducerede sats

- kan ligge under minimumssatsen, men må ikke være mere end 50 % lavere end den normale nationale punktafgiftssats, eller
- må ikke ligge under minimumssatsen for mellemklasseprodukter.

5. For mellemklasseprodukter, som er indeholdt i flasker med champagneproplukke med fastholdelsesanordning eller har et overtryk på 3 bar og derover hidrørende fra kuldioxid i opløsning, kan medlemsstaterne anvende den samme sats som for varer, der er omfattet af artikel 12, stk. 2, forudsat at denne sats er højere end den nationale sats for mellemklasseprodukter.

AFSNIT V

ETHANOL

Anvendelsesområde

Artikel 19

1. Medlemsstaterne pålægger ethanol en punktafgift i overensstemmelse med dette direktiv.
2. Medlemsstaterne fastsætter deres satser i overensstemmelse med direktiv 92/84/EØF.

Artikel 20

I dette direktiv forstås ved »ethanol«

- alle varer med et virkeligt alkoholindhold på over 1,2 % vol., som henhører under KN-kode 2207 og 2208, selv når disse varer indgår i en vare, der henhører under et andet KN-kapitel
- varer med et virkeligt alkoholindhold på over 22 % vol., som henhører under KN-kode 2204, 2205 og 2206
- konsumalkohol, der indeholder produkter, hvad enten disse er i opløsning eller ej.

Fastsættelse af punktafgiftens størrelse

Artikel 21

Punktafgiften på ethanol fastsættes pr. hl ren alkohol ved 20 °C og beregnes på grundlag af antallet af hektoliter ren

alkohol. Medlemsstaterne anvender samme punktafgiftssats for alle de produkter, der pålægges punktafgift som ethanol, jf. dog artikel 22.

Artikel 22

1. Medlemsstaterne kan på følgende betingelser anvende reducerede punktafgiftssatser på ethanol, der fremstilles af små destillerier:

- de reducerede satser, der kan ligge under minimumssatsen, må ikke anvendes på virksomheder, der fremstiller over 10 hl ren alkohol om året. De medlemsstater, der pr. 1. januar 1992 anvendte reducerede satser på virksomheder, der fremstiller mellem 10 hl og 20 hl ren alkohol om året, kan dog fortsat gøre dette
- de reducerede satser må ikke ligge mere end 50 % under den normale nationale punktafgiftssats.

2. I forbindelse med de reducerede satser forstås ved »små destillerier« er destilleri, der er juridisk og økonomisk uafhængigt af andre destillerier og ikke drives på licens.

3. Medlemsstaterne påser, at de reducerede satser, de måtte fastsætte, på samme måde finder anvendelse på ethanol, der leveres på deres område fra små uafhængige destillerier i andre medlemsstater.

4. Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om, at ethanol, som fremstilles af små producenter, frit kan omsættes, så snart det er færdigdestilleret (forudsat at producenterne ikke selv har udført interne transaktioner i Fællesskabet), uden at der skal indrettes afgiftsoplæg, og at det beskattes endeligt efter en enhedsats.

5. Medlemsstaterne kan anvende reducerede punktafgiftssatser for varer, der henhører under KN-kode 2208, og som har et virkeligt alkoholindhold på ikke over 10 % vol.

Artikel 23

Følgende medlemsstater kan på nedenstående produkter anvende reducerede satser, som kan ligge under minimumssatsen, men som ikke må være mere end 50 % lavere end den normale nationale punktafgiftssats for ethanol:

- 1) Den Franske Republik: rom som defineret i artikel 1, stk. 4, litra a), i forordning (EØF) nr. 1576/89, fremstillet af sukkerrør høstet på fremstillingsstedet som omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra 1), i samme forordning, med et indhold af flygtige stoffer bortset fra ethanol og methanol på 225 g/hl ren alkohol eller derover og et virkeligt alkoholindhold på 40 % vol. eller derover

2) Den Helleniske Republik : spiritus med anissmag som defineret i forordning (EØF) nr. 1576/89, farveløs og med et sukkerindhold på højst 50 g pr. liter, idet mindst 20 % af det færdige produkts virkelige alkoholindhold skal udgøres af alkohol, der er aromatiseret ved destillation i traditionelle kobberklarepander til diskontinuerlig destillation med en kapacitet på højst 1 000 liter.

AFSNIT VI

FORSKELLIGE BESTEMMELSER

Artikel 24

1. Medlemsstaterne kan undlade at kræve, at produkter, der er omfattet af dette direktiv, fremstilles i afgiftsoplæg på grundlag af alkoholholdige produkter, som er fritaget for gældende punktafgifter, hvis punktafgiften på de medgående produkter er blevet erlagt på forhånd og den samlede afgift på de medgående alkoholholdige produkter ikke er mindre end den afgift, der skal erlægges på det produkt, der fremkommer efter blanding af produkterne.

2. Kongeriet Spanien kan undlade som mellemklasseprodukter at betragte vine fremstillet i områderne Moriles Montilla, Tarragona, Priorato og Terra Alta, som har fået tilsat alkohol i et sådant omfang, at deres alkoholindhold ikke er øget med mere end 1 % vol.

Artikel 25

Medlemsstaterne kan tilbagebetale erlagte punktafgifter på alkoholholdige drikkevarer, som trækkes tilbage fra markedet, fordi deres beskaffenhed eller alder gør dem uegnede til konsum.

Artikel 26

Henvisningerne i dette direktiv til koder i Den Kombinerede Nomenklatur er henvisninger til koderne i den udgave af Den Kombinerede Nomenklatur, der er gældende på det tidspunkt, hvor dette direktiv vedtages.

AFSNIT VII

FRITAGELSER

Artikel 27

1. Medlemsstaterne fritager produkter, der er omfattet af dette direktiv, for den harmoniserede punktafgift på betingelser, som de fastsætter for at sikre en korrekt og

ukompliceret anvendelse af sådanne fritagelser og for at hindre svig, unddragelse eller misbrug, når de

a) distribueres i form af alkohol, der er blevet fuldstændig denatureret i overensstemmelse med en medlemsstats forskrifter, når sådanne forskrifter er behørigt anmeldt og godkendt i overensstemmelse med stk. 3 og 4. Denne fritagelse er betinget af, at bestemmelserne i direktiv 92/12/EØF anvendes på handelen med fuldstændig denatureret alkohol

b) både er denatureret i henhold til en medlemsstats forskrifter og anvendes til fremstilling af produkter, der ikke er bestemt til konsum

c) anvendes til fremstilling af eddike, der henhører under KN-kode 2209

d) anvendes til fremstilling af sådanne lægemidler, som er omhandlet i direktiv 65/65/EØF

e) anvendes til at fremstille aromastoffer til fremstilling af levnedsmidler og ikke-alkoholholdige drikkevarer med et alkoholindhold, der ikke overstiger 1,2 % vol.

f) direkte eller som ingrediens i halvfabrikata anvendes til fremstilling af levnedsmidler, også fyldte, forudsat at alkoholindholdet i det enkelte tilfælde ikke overstiger 8,5 liter ren alkohol pr. 100 kg produkt for så vidt angår chokolade og 5 liter ren alkohol pr. 100 kg produkt for så vidt angår andre produkter.

2. Medlemsstaterne kan fritage produkter, der er omfattet af dette direktiv, for den harmoniserede punktafgift på betingelser, som de fastsætter for at sikre en korrekt og ukompliceret anvendelse af sådanne fritagelser og for at hindre svig, unddragelse eller misbrug, når de anvendes

a) som analyseprøver, til gennemførelse af tests, der er nødvendige for produktionen, eller til videnskabelige formål

b) til videnskabelig forskning

c) på hospitaler og apoteker til medicinske formål

d) i en fremstillingsproces, forudsat at det færdige produkt ikke indeholder alkohol

e) til fremstilling af et delprodukt, som ikke er pålagt punktafgift i henhold til dette direktiv.

3. For den 1. januar 1993 og tre måneder før enhver senere påtænkt ændring af den nationale lovgivning meddeler medlemsstaterne Kommissionen, sammen med alle andre relevante oplysninger, hvilke denatureringsmidler de agter at anvende for så vidt angår stk. 1, litra a). Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom senest en måned efter modtagelsen af disse oplysninger.

4. Hvis hverken Kommissionen eller en medlemsstat inden to måneder fra den dato, på hvilken de andre medlemsstater har modtaget underretning, har anmodet om, at sagen forelægges for Rådet, anses Rådet for at have givet tilladelse til de anmeldte denatureringsmåder. Hvis der rejses indsigelse inden for den fastsatte frist, træffes der afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 24 i direktiv 92/12/EØF.

5. Hvis en medlemsstat finder, at et produkt, der er fritaget i henhold til stk. 1, litra a) eller litra b), giver anledning til svig, unddragelse eller misbrug, kan den nægte at give fritagelse eller trække en fritagelse tilbage. Medlemsstaten underretter straks Kommissionen herom. Kommissionen videresender underretningen til de øvrige medlemsstater senest en måned efter modtagelsen. En endelig afgørelse træffes derefter efter fremgangsmåden i artikel 24 i direktiv 92/12/EØF. Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at anvende en sådan afgørelse med tilbagevirkende kraft.

6. Medlemsstaterne kan gennemføre de ovenfor nævnte fritagelser ved at tilbagebetale erlagte punktafgifter.

Artikel 28

Det Forenede Kongerige kan fortsat anvende de fritagelser, som det pr. 1. januar 1992 anvendte på følgende produkter:

- koncentrerede maldrikke, hvis mask forud for gæringen har en vægtfylde på 1 200° af indbrygningsprocenten (47° Plato) eller derover
- aromatiske bittere med et virkeligt alkoholindhold på mellem 44,2 og 49,2 % vol. og med et indhold af ensian, krydderier og andre aromatiske ingredienser på

mellem 1,5 og 6 vægtprocent og af sukker på mellem 4 og 10 vægtprocent, leveret i beholdere, der indeholder højst 0,2 liter af produktet.

AFSNIT VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 29

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1992. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 30

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 19. oktober 1992.

På Rådets vegne

J. COPE

Formand

**AFTALE MELLEM DET FORENEDE KONGERIGE OG KONGERIGET SPANIEN
SAMT ERKLÆRINGER FREMSAT I DEN FORBINDELSE****Ad artikel 18 i direktivet om punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige
drikkevarer**

i) I forbindelse med dette direktiv noterer *Rådet og Kommissionen* sig følgende aftale mellem Det Forenede Kongerige og Kongeriget Spanien af 19. oktober 1992 om punktafgiftssatser i Det Forenede Kongerige for britisk sherry og hedvine med oprindelsesbetegnelsen »Jerez/Xeres Sherry« :

•1. Det Forenede Kongerige og Kongeriget Spanien aftaler hermed, at forskellen mellem Det Forenede Kongeriges afgiftssats for mellemklasseprodukter (som defineret i Rådets direktiv 92/83/EØF om punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer) med et alkoholindhold på ikke over 15 % vol. og satsen for mellemklasseprodukter med et alkoholindhold på over 15 % vol. men ikke over 22 % vol., beregnet ved at dividere forskellen mellem de to satser med den højeste sats og udtrykke resultatet i procent, ikke må overstige følgende tal :

— fra 1. januar 1993 til 31. december 1993 : 40 %

— fra 1. januar 1994 til 31. december 1994 : 35 %

— fra 1. januar 1995 til 31. december 1995 : 30 %

— fra 1. januar 1996 til 31. december 1996 : 25 %

I betragtning af den betydning, som Kongeriget Spanien tillægger dette spørgsmål, erklærer Det Forenede Kongerige, at det på ingen måde har til hensigt at ændre forskellen på højst 25 % efter den 31. december 1996.

2. Kongeriget Spanien forpligter sig til at frafalde det søgsmål mod Det Forenede Kongerige, som det anlagde ved De Europæiske Fællesskabers Domstol den 4. september 1992, og som blev registreret under nr. 410914, samt til at afstå fra at anlægge yderligere søgsmål vedrørende den i artikel 1 omhandlede afgiftsforskel eller anvendelsen af betegnelsen »British sherry« i Det Forenede Kongerige i perioden indtil den 1. januar 1996.

ii) *Rådet og Kommissionen* erklærer, at Rådet i løbet af 1995 på forslag af Kommissionen og efter fremgangsmåden i EØF-Traktatens artikel 43 vil vedtage de nødvendige foranstaltninger med henblik på at bringe den exceptionelle ordning i artikel 129 i akten om Spaniens tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber til ophør inden den 1. januar 1996.

Det Forenede Kongerige forpligter sig til at fremme de retsfor skrifter, der måtte være nødvendige for at ophæve tilladelsen til at anvende betegnelsen »British sherry« på det britiske hjemmemarked efter den 1. januar 1996.

Endvidere erklærer *Kommissionen*, at den i forbindelse med de regelmæssige rapporter, der er omhandlet i artikel 8 i Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer vil være særlig opmærksom på de satser, der anvendes for disse produkter, med henblik på navnlig at tage hensyn til konkurrencen mellem de forskellige kategorier af disse drikkevarer.

iii) *Rådet og Kommissionen* har vedtaget, at ovenstående aftale og erklæringer skal offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* samtidig med direktivet.

RÅDETS DIREKTIV 92/84/EØF

af 19. oktober 1992

om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 99,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I direktiv 92/12/EØF ⁽⁴⁾ er der fastsat bestemmelser om
den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer;

i direktiv 92/83/EØF ⁽⁵⁾ er der fastsat bestemmelser om
harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og
alkoholholdige drikkevarer;

medlemsstaterne må anvende minimumspunktafgifts-
satser for disse produkter fra den 1. januar 1993, hvis det
indre marked skal kunne gennemføres fra denne dato;

det mest hensigtsmæssige grundlag for beregning af
punktafgiften på ethanol er volumen af ren alkohol;

det mest hensigtsmæssige grundlag for beregning af
punktafgiften på vin og mellemklasseprodukter er volu-
men af det færdige produkt;

forbrugsmønstret for henholdsvis mousserende vin og
ikke-mousserende vin er forskelligt; medlemsstaterne bør
derfor kunne anvende forskellige punktafgiftssatser for de
to produkter;

medlemsstaterne har forskellige metoder til beskatning af
øl, og en sådan forskel bør fortsat kunne tillades bl.a. ved,
at der fastsættes en minimumsafgiftssats baseret på såvel
produktets indbrygningsprocent som dets alkohol-
indhold;

visse medlemsstater bør kunne anvende reducerede satser
på produkter, der forbruges i særlige regioner af deres
område;

de i dette direktiv fastsatte satser skal regelmæssigt tages
op til revision på grundlag af en rapport fra Kommissio-
nen, hvori der tages hensyn til alle relevante faktorer;

der bør indføres en ordning for omregning til national
valuta af de enkelte beløb udtrykt i ecu —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Medlemsstaterne anvender senest den 1. januar 1993
minimumspunktafgiftssatser efter reglerne i dette direktiv.

Artikel 2

Dette direktiv omfatter følgende produkter:

- alkohol og alkoholholdige drikkevarer
- mellemklasseprodukter
- vin
- øl

som defineret i direktiv 92/83/EØF.

Artikel 3

1. Fra den 1. januar 1993 fastsættes minimumspunktaf-
giftssatsen for alkohol og alkohol indeholdt i andre drik-
kevarer end de i artikel 4, 5 og 6 nævnte til 550 ECU pr.
hl ren alkohol.

Medlemsstater, der anvender en punktafgiftssats på ikke
over 1 000 ECU pr. hl ren alkohol på alkohol og alkohol-
holdige drikkevarer kan dog ikke nedsætte deres nationale
sats. Desuden kan medlemsstater, der anvender en
punktafgiftssats på over 1 000 ECU pr. hl ren alkohol på
ovennævnte produkter, ikke nedsætte deres nationale sats
til under 1 000 ECU.

2. Kongeriget Danmark kan dog opretholde den nuvæ-
rende ordning for beskatning af alkohol og alkohol inde-
holdt i andre varer indtil den 30. juni 1996 på betingelse
af, at anvendelse af ordningen på intet tidspunkt indebæ-
rer, at en opkrævet afgift er lavere end den afgift, som
ville følge af anvendelsen af stk. 1, i overensstemmelse
med reglerne i direktiv 92/83/EØF.

3. Den Italienske Republik kan dog opretholde den
nuværende ordning for beskatning af alkohol og alkohol

⁽¹⁾ EFT nr. C 12 af 18. 1. 1990, s. 12.

⁽²⁾ EFT nr. C 94 af 13. 4. 1992, s. 46.

⁽³⁾ EFT nr. C 225 af 10. 9. 1991, s. 54.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 76 af 23. 3. 1992, s. 1.

⁽⁵⁾ Se side 21 i denne Tidende.

indeholdt i andre varer, som åbner mulighed for en reduceret sats for nogle typer alkohol, indtil den 30. juni 1996 på betingelse af, at anvendelse af ordningen på intet tidspunkt indebærer, at en opkrævet afgift er lavere end den afgift, som ville følge af anvendelsen af stk. 1, i overensstemmelse med reglerne i direktiv 92/83/EØF.

Artikel 4

Fra den 1. januar 1993 fastsættes minimumspunktafgiftssatsen for mellemklasseprodukter til 45 ECU pr. hl produkt.

Artikel 5

Fra den 1. januar 1993 fastsættes minimumspunktafgiftssatsen for vin til

- 0 ECU pr. hl for ikke-mousserende vin, og
- 0 ECU pr. hl for mousserende vin.

Artikel 6

Fra den 1. januar 1993 fastsættes minimumspunktafgiftssatsen for øl til

- 0,748 ECU pr. hl/Plato-grad, eller
- 1,87 ECU pr. hl/alkohol-grad

for det færdige produkt.

Artikel 7

1. Den Helleniske Republik kan anvende en reduceret punktafgiftssats på ethanol, der forbruges i departementerne Lesbos, Chios, Samos, Dodekaneserne og Kykladerne samt på følgende øer i Det Ægiske Hav: Thassos, De Nordlige Sporader, Samothrake og Skyros.

Den reducerede sats, der kan ligge under minimumspunktafgiftssatsen, må ikke være mere end 50 % lavere end den normale nationale punktafgiftssats for ethanol.

2. Den Italienske Republik kan fortsætte med at anvende de fritagelser og de reducerede punktafgiftssatser, som kan ligge under minimumssatserne, som den anvendte pr. 1. januar 1992 for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, der forbruges i regionerne Gorizia og Aostadalen.

3. Den Portugisiske Republik kan fortsætte med i de autonome regioner Madeira og Azorerne at anvende reducerede punktafgiftssatser, som ikke må være mere end 50 % lavere end de nationale satser, for følgende produkter:

a) Madeira

- vin fremstillet på basis af de rent regionale druesorter, der er nævnt i artikel 105 i forordning (EØF) nr. 4252/88
- rom som defineret i artikel 1, stk. 4, litra a), i forordning (EØF) nr. 1576/89 med de geografiske karakteristika, der er nævnt i artikel 5, stk. 3, og i bilag II, punkt 1, i samme forordning
- likør fremstillet på basis af subtropiske frugter, tilsat brændevin af sukkerrør, med de betegnelser og af de kvaliteter, der er nævnt i artikel 5, stk. 3, litra b), i forordning (EØF) nr. 1576/89

b) Azorerne

- likør som defineret i artikel 1, stk. 4, litra r), i forordning (EØF) nr. 1576/89, fremstillet på basis af passionsfrugt og ananas
- vinbrændevin og brændevin af presserester af druer med de karakteristika og den kvalitet, der er fastsat i artikel 1, stk. 4, litra d) og f), i forordning (EØF) nr. 1576/89.

Artikel 8

Hvert andet år, første gang senest den 31. december 1994, gennemgår Rådet på grundlag af en rapport samt eventuelt forslag fra Kommissionen de i dette direktiv fastsatte punktafgiftssatser og træffer efter høring af Europa-Parlamentet med enstemmighed de fornødne foranstaltninger. I Kommissionens rapport og Rådets overvejelser skal indgå hensynet til, at det indre marked fungerer tilfredsstillende, konkurrencen mellem de forskellige former for alkoholholdige drikkevarer, punktafgiftssatsernes realværdi og Traktatens bredere målsætning.

Artikel 9

1. Den ecu-værdi i national valuta, der skal gælde for de enkelte punktafgifter, fastsættes én gang om året. De kurser, der skal anvendes, er dem, der gælder den første arbejdsdag i oktober, og som offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*; de har virkning fra den 1. januar i det følgende kalenderår.

2. Medlemsstaterne kan opretholde de punktafgiftsbeløb, som gælder ved den i stk. 1 omhandlede årlige tilpasning, såfremt omregningen af punktafgiftsbeløbene udtrykt i ecu medfører en forhøjelse af punktafgifterne udtrykt i national valuta på under 5 % eller under 5 ECU, idet det laveste af disse to beløb er gældende.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1992. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksterne til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 11

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 19. oktober 1992.

På Rådets vegne

J. COPE

Formand
